

[Ole Henriksen]

taget ud af det cirkulære, som er gået ud til a-kasserne, at man ikke, hvis man får offentligt tilskud, kan overflyttes fra den ene a-kasse til den anden. Jeg vil gerne høre, om der ligger noget tilsagn fra ministerens side til forligspartierne om dette spørgsmål, således at man ikke er i stand til at forhindre denne overflytning mellem a-kasser, som det er beskrevet i cirkulæret til a-kasserne.

Det er efterhånden sådan, at cirkulærer og bekendtgørelser er meget politiserende. Derfor vil vi gerne have klarhed over, hvad det er, ministeren vil. Men der står altså i cirkulæret om ungdomsarbejdsløse, at arbejdsgiveren ikke kan tage ungdomsarbejdsløse ind, hvis ikke en repræsentant, og det kan være tillidsmanden eller fællestillidsmanden på en virksomhed, godkender, at der bliver taget sådanne folk ind, fordi dette er et spørgsmål om kontrol med nettotilgangen af arbejdskraft til arbejdsmarkedet, og det er den, vi gerne skulle have nogle garantier for bliver overholdt ved, at man fik en kontrol. Jeg tvivler meget på, at arbejdsministeren er i stand til at kontrollere, om der rent faktisk er en nettotilgang til virksomhederne. Det må være de faglige organisationer og tillidsmændene, som må være mest kvalificeret til at kontrollere, at der er en nettotilgang, hvis man skal benytte sig af langtidsløst arbejdskraft.

Så mener jeg også, at ministeren går lidt let hen over, at man ikke kan få mindre understøttelse end den, man havde forud for de 9 måneder. Ministeren siger, at det er skrivebordsteori, og at det er et meget lille problem. Ja men hvis det er så lille et problem, hvorfor søren kan man så ikke tilslutte sig forslaget om at få løst det, når det ikke rager så vidt med at få sikret, at nogen ikke går ud med en lavere understøttelse end den, man havde forud.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget, men der blev stillet nogle spørgsmål. For det første vil jeg godt sige til fremskridtspartiet, at jeg tror såmænd ikke, at de subsidier, der gives til arbejdsgiverne, hjælper meget, for arbejdsgiveren får allerede i dag voldsomme subsidier.

Vi diskuterede tidligere på dagen Stålvalseværket, men alene i sparet dyrtidstillæg har

dette værk fra arbejderne fået 3,7 mill. kr., siden indgrebet i dyrtidsreguleringen begyndte at virke. Og hver eneste dag får de tusindvis af kroner. Nej, jeg tror ikke, det hjælper.

Fremskridtspartiet spørger, hvornår komministerne bliver tilfredse i det, vi diskuterer her. Vi bliver tilfredse, når dette folketing lever op til § 75 i grundloven og sikrer arbejde til alle. Så bliver vi tilfredse, men heller ikke før. For før lever vi ikke op til det, vi selv har skrevet under på, da vi kom ind i folketinget.

Lad mig sige om sammenknytningen mellem efterlønsordningen og dette forslag, at det er da rigtigt, at man, som arbejdsministeren sagde, derved eventuelt kunne blokere, at det her trådte i kraft, men samtidig må vi erkende, at hvis ikke man stemmer for ændringsforslaget om at forhøje aldersgrænsen til 64 ½ år, har vi skabt den situation, at vi kun har taget hensyn til dem under 60 år, og så er det altså nødvendigt til efteråret enten at gennemføre efterlønsordningen eller en anden lovgivning, som redder dem, som er over 60 år, og som falder for 26 ugers reglen. Derfor er der en nøje sammenhæng i løsningskomplekset, det er ikke bare for at demonstrere, at det skal hænge sammen, men man har selv skabt problemet.

Må jeg så også sige til arbejdsministeren om det lidet bæredygtige andet flertal, at det er et spørgsmål om vilje. Jeg kunne også godt spørge, hvor bæredygtigt, hvor positivt, hvor holdbart det andet flertal, som man har brugt til at gennemføre indkomstpolitik med, egentlig har været. I hvor høj grad har de partier, som har været med til sammen med socialdemokratiet at gennemføre indkomstpolitik, været villige til at leve op til de løfter, de har givet, da man gennemførte augustforligene? Var det ikke sådan, at man var enig om at gribe ind over for værdistigning på jord og fast ejendom? I min erindring står det sådan, at det gav man løfte om, men det vil man ikke holde fra de andre partier.

Det bliver ikke nemt med, et nyt flertal, men det bliver bedre, og det er sådan set det, der er afgørende i den sag.

Men ministeren stillede det spørgsmål: er det mere tilfredsstillende at give understøttelse end jobtilbud? Og da kan jeg sige klart nej, det er det ikke. Derfor har vi også stillet en lang række ændringsforslag for at ændre